Pregaria.cat

Entrada

Renoi! 40 anys

Per JesusR el dl., 13/01/2020 - 00:00

Quan vaig fer 39 anys em va començar un rum-rum interior que cada vegada era més freqüent i molest. Fins que un dia vaig decidir, amb la més gran bona voluntat, afrontar el que em passava. Va ser relativament fàcil: d'aquí a uns mesos en faré 40! Renoi! 40! Aquest és el problema.

Calia ser conscient que més o menys estava a la mitat de la vida. Encara que diguin que s'allarga, també hi ha molta gent que es queda a mig camí. En els primers 40 anys, he estudiat una carrera amb més bona o mala sort, he fet viatges a prop, a mitja distància i lluny, que m'han escurat bastant la butxaca, he viscut, he conegut gent... tinc feina i em sento bastant bé amb mi mateix. Em sap greu que el temps passi tan de pressa.

La primera mesura que vaig prendre va ser apuntar-me a un gimnàs. N'hi ha molts. Un bon amic em va informar. I tres cops per setmana hi anava al sortir de la feina. Vaig fer musculatura, vaig rebaixar la panxa, vaig augmentar l'agilitat i vaig desfer-me de determinades cebes mentals i obsessions adolescents.

Al cap d'un temps i després d'estar a l'estiu al Nepal, vaig començar a fer meditació. Al principi forçant la voluntat i la constància, però després cada vegada de manera més natural i fins arribar a un cert silenci i a buidar-me de mi mateix, com tocant la realitat més enllà del raonaments i fins dels sentits.

Però fa 15 dies un amic meu va morir d'un accident de moto. El vaig plorar, i vaig experimentar un no sé què de buidor existencial. Ni el gimnàs ni la meditació m'ajudaven. Era una altra cosa. Em vaig preguntar dues coses: "Existeix Déu? Hi ha vida després de la vida?"

Aquesta tarda he vingut a saludar-te. M'has preguntat què és per a mi una D, una E i una U (Déu). Com que no sabia massa què respondre, he dit el que havia sentit de petit: un ésser infinitament poderós, infinitament savi, misericordiós, que va crear el món, que premia els bons i castiga els dolents...

Oh, sorpresa!...

Tu em dius: Jo en aquest Déu no hi crec...

Com és que tu no hi creus? – et responc.

- No, no hi crec; aquesta definició és pura filosofia.
- Doncs per a tu, hi ha Déu o no?
- Sí.
- Qui és?
- Jesús. Jesús revela Déu. Ell mateix ho és. Si vols aclarir-te... i trobar-te..., podem començar unes converses sobre Jesús.